

มีสุข...ช่วงไหน?

นำเสนอเมื่อ : 6 พ.ย. 2552

มีสุข...ช่วงไหน?

Body{background-image:url(http://i654.photobucket.com/albums/uu267/miemie84-1/ff1.jpg);background-position:center (bottom left..etc.);background-repeat:no-repeat;background-attachment:fixed;background-color:color code;}

วิเวกวาด หวาดกลัว ในหลายสิ่ง
ความเป็นจริง อิงกราย คล้ายสหาย
โรคาเดิน เพลินรำ มาเรียงราย
ให้เจ็บตาย ฉายชัด มัดกมล

สายดาหม่น ลนเหงา เศร้าเป็นช่วง
เหมือนคนลวง ล่อหลอก ไร้เหตุผล
ระทมจม ตรมตวง หวงกั้วล
อยู่กับรอย สับสน วนเว็งวาร

นिरาศเลย เปรยปวด อวดเย้ยหน้า
หลักศรัทธา เบนบ้าย หน่ายเสกसान
ยากเข้าสู่ ลู่ทาง ที่เบิกบาน

จำจมนาน ลานสร้อย ร้อยไปรยปราย

พ่นมิพ่น โรคา ช่างเรื่องใหญ่

ใจเต็มไข้ แวะวาง ครางโศกสาย

ต้อคอนแบก แลกใบ้ ใส่ระคาย

จ่อมุ่นวาย ย้ายย่อน นอนระวาง

โรคที่เห็น ไซ้ชัด ให้อู้ท่า

เรื่องรักษา จึงยาก เน้นตำแหน่ง

เหมือนคนลวง บอกรัก มักปรับเปลี่ยน

ยากรู้แจ้ง ในจิต พิศทางใด

เห็นโรค.คน แจ่มชัด คิดบ้างไหม

เรื่องหมองไหม้ มีมาก ถากไกลไกล

ถ้าระวาง แบ่งไปรย โรยรำไป

มีช่วงไหน สุขครั้น รื่นอุรา..